

Hazudós 2

2009 november 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

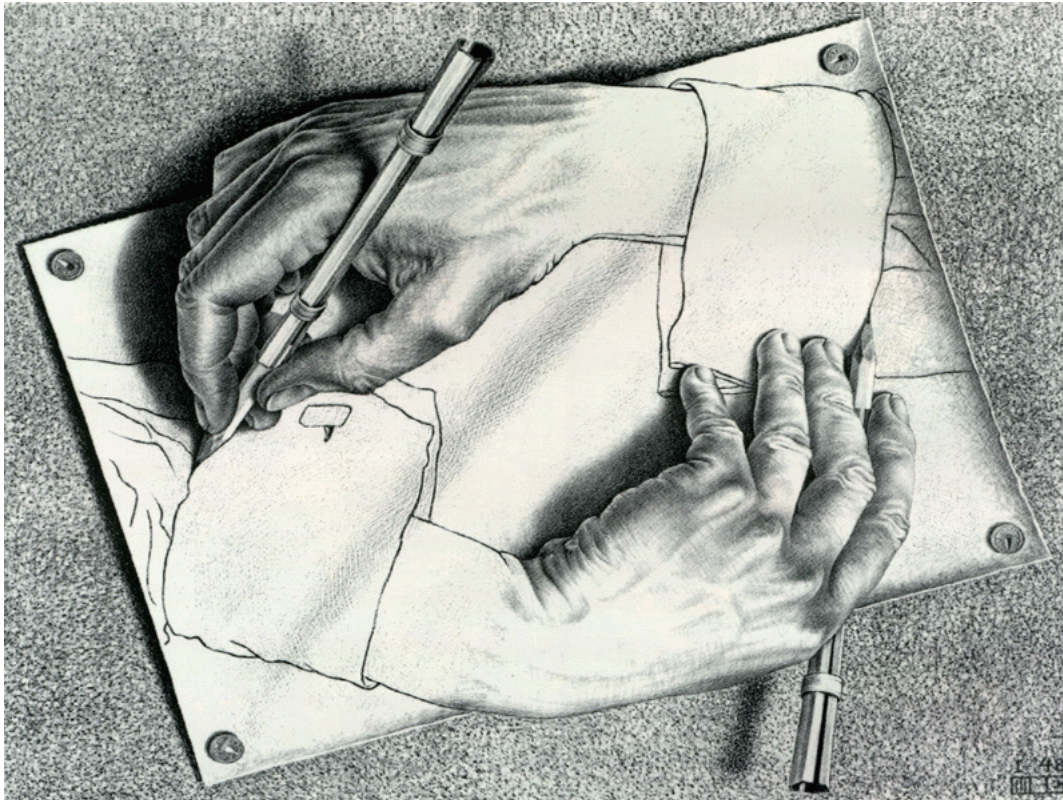
Még nincs értékelve

Mérték

Ezt a m?fajt a híres Berecz András alapozta meg, az ? nyomát követve dolgozott külföldön Münchhausen báró, idehaza bizonyos Hány János és Ablonczy Bálint. Az alábbi remeket hihetetlen szerencsével teljes épségben leltem meg itt, éppen ezen a képerny?n!

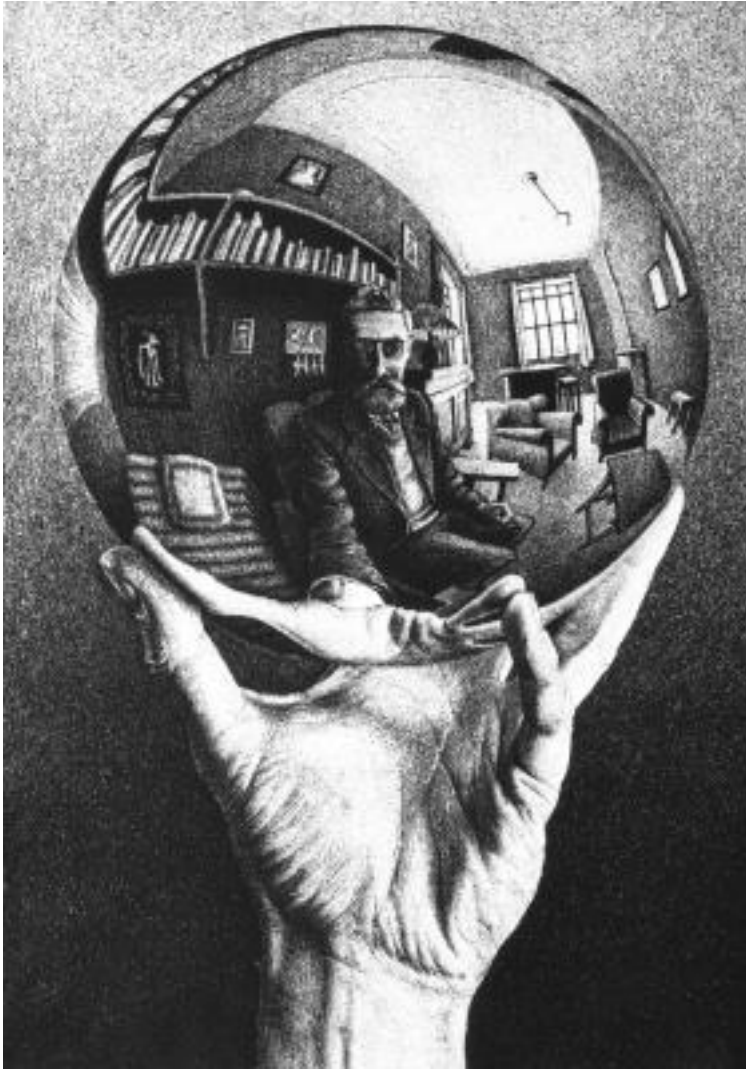
Még alig három százalék törkölyt adtam a kerozinhoz, de látjátok, már meg?rült jó öreg MiG19-esem. Olyan

eszeveszett módon repesztett, mint a csillagok háborújában, hogy zúgtak el a fülem mellett a holdak, a bolygók, erőt, egészséget, hadnagy elvtárs, meg a m?holdak. Mire behatároltam a célobjektumot, jócskán a kisbolygók övezetében voltam.

Az volt ám a meleg helyzet, hogy jöttek, megs?r?södött a forgalom, szembe mindenféle sziklák, nekem meg –hol volt akkor még robotpilóta!- a vállam szakadt ki, ahogy a kormányt tekergettem! Na, azért csak megtaláltam a fickót, egy harcedzett MÍG 28-as pilótát nem lehet ám csak úgy lerázni. Befogni sehogy sem tudtam. Valahogyan le kell lassítanom, gondoltam, és el?vettem a hazulról hozott spéci l?szeremet. Már a csúzliba' is nagyon bevált, olyan u-szeges kivitel, de be volt ám imprgggnálva higany-acetáttal, ránéztél, már sistergett, azt töltöttem a bal cs?be, persze, akkoriban olyan balos világ volt, és mondanom sem kell, a következ? pillanatban a mókusnak nem volt m?szerfal-világítása. A nélkül pedig bajos!

Melléálltam, letekertem az ablakot, és kezdtem hadonászni, hogy mutassa már magát. Vette az ürge, de mán neki az a nyavajatörés elektromos ablakemel?je volt, féreg a jó dolgába neki! Hát alig hogy megláttam, ráordítottam: Szergej Mojszejevics, te böszme, hát mi a rossebet keresel itt? Nem azt mondtam utoljára, hogy maradj meg a néptáncnál, annak van jöv?je, kell neked a rossebes kágébének dolgoznod? De csak nem, amint látható, megint kibulizta magának az új szuperrepül? próbaútját.

Még egy teleszkópos létrát is kieregetett, azon átmásztam, és jól megszorongattuk egymás kezét. Régi játékunk volt ez, ki tudja összeroppantani, erre edzett Szergej egész télen, fönnsarkvidéken jegesmedvéekkel birkózott. Kitevés? módszernek tartom, bizonyos, hogy előbb-utóbb eredményre fog vezetni. Majd. Rövid beszélgetés után meghívott névnapi partijára, ez okból kikötötte a kormányt, és hátra mentünk egy kis folyosón. A folyosó végén már állt egy kapitány, nyitotta az ajtót, hát odabent már zsabós csinóvnyik, vagy mifene, szóval olyan inasféle fogadott. A terem legalább három verszta magas volt, égtek a csillárok, a főkornnyik meg bejelentett. Némi derűtséget keltett azzal, hogy címeim sorrendjét összezavarta, de komoly fennakadást nem okozott. Hát ott tánc vót, meg kaja az asztalokra kitéve, teljesen ingyé! No és emberek, ismerkedtünk mindenfélével, szakállas pópával, szemérmetlen hercegkisasszonyokkal, végül rám csimpaszkodott egy hajléktalan. Na, így mondom, hogy értsd. Szaga vót egy kissé, meg melós göncök rajta. Hát amit ez összehordott, bánom, hogy föl nem írtam. A végén már egészen becsavarodott, arról kezdett beszélni, hogy nekem nála kellene szolgálnom, valami hajóról beszélt, mellik nem talál haza, miegymás, és akkor észre vettem, hogy nagy a csend, és mindenki minket bámul. Addig-addig, míg leesett a tantusz. Uram-atyám, én magával a minden oroszok cárijával beszélek!

Pogány István

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

[Tweet](#)

Ajánló